

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Zuzanou Hemelíkovou ve věci

žalobkyně: I. [redacted] W [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Alešem Rozehnalem Ph.D.
sídlem Železná 14, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: M [redacted] Z [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Láníkem
sídlem Italská 1274/8, 120 00 Praha 2

o zaplacení částky 400 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, kterou by žalovaný byl povinen zaplatit žalobkyni částku ve výši 400 000 Kč s příslušenstvím, tj. s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 400 000 Kč od 1. 9. 2020 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku ve výši 86 394 Kč k rukám právního zástupce žalovaného do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala dne 5. 4. 2023 ke zdejšímu soudu žalobu na zaplacení částky 400 000 Kč s příslušenstvím z titulu smluvních pokut. Žalobkyně, pan P [redacted] F [redacted] (dále jen „pan F [redacted]“) a žalovaný uzavřeli dne 13. 9. 2019 smlouvu o převodu obchodního podílu (dále

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Humplíková

jen „smlouva o převodu obchodního podílu“) obchodní společnosti S [redacted] s.r.o., IČO [redacted], sídlem [redacted] (dále jen „společnost S [redacted] s.r.o.“) a dále smlouvu o finančním vypořádání ze smlouvy o převodu obchodního podílu společnosti (dále jen „smlouva o finančním vypořádání“). Na základě uvedených smluv se žalovaný zavázal v souladu s čl. II smlouvy o převodu obchodního podílu převést na žalobkyni obchodní podíl společnosti S [redacted] s.r.o. o velikosti 20 % za kupní cenu ve výši 2 500 000 Kč v souladu s odst. 2 smlouvy o finanční vypořádání. Rovněž se žalovaný na základě uvedených smluv zavázal převést obchodní podíl o velikost 30 % na pana F [redacted] za kupní cenu 3 750 000 Kč. První splátka ve výši 1 250 000 Kč byla panem F [redacted] uhrazena před podpisem smlouvy o finančním vypořádání, druhá splátka ve výši 5 000 000 Kč měla být uhrazena v souladu s odst. 3 písm. b) do 31. 8. 2020, a to tak, že žalobkyně a pan F [redacted] uhradí žalovanému do dne 31. 8. 2020 částku 2 500 000 Kč. Žalobkyně uhradila do 31. 8. 2021 částku ve výši 2 100 000 Kč s tím, že částku ve výši 400 000 Kč započítala vůči pohledávce, již měla za žalovaným z titulu smluvních pokut v celkové výši 400 000 Kč dle čl. IV odst. 1 smlouvy o převodu obchodního podílu. Žalovaný podal u Městského soudu v Praze žalobu o zaplacení částky 400 000 Kč s příslušenstvím z titulu doplacení kupní ceny, přičemž žalovaná v tomto řízení namítla započtení částky 400 000 Kč z titulu smluvních pokut, avšak soud tuto námitku odmítl s tím, že žalobkyni ohledně jejího nároku odkázal na separátní řízení. Součástí smlouvy o převodu obchodního podílu bylo prohlášení obsažené v čl. IV odst. 1 písm. f), a to ve znění „Společnost vykonávala a vykonává svou podnikatelskou činnost podle svých nejlepších znalostí v souladu s platnými předpisy České republiky a že podstatným způsobem neporušila žádná práva třetích osob ani žádnou smlouvu či dohodu, které je Společnost stranou, a že neexistují žádné skutečnosti nebo okolnosti, které by případně mohly vést k ukončení smlouvy významné pro podnikatelskou činnost Společnosti. Společnost má veškerá veřejnoprávní povolení potřebné pro provozování podnikatelské činnosti Společnosti a tyto jsou platné a účinné. Společnost nevykonávala žádnou jinou činnost než činnost současnou.“ a dále prohlášení obsažené v čl. IV odst. 1 písm. g) ve znění „Společnost neuzavřela žádné úvěrové smlouvy nebo smlouvy o půjčce jako věřitel nebo dlužník, ani úvěr či půjčku neposkytla, neposkytla žádné záruky, ručení ani jiné zajištění závazků vlastních či třetích stran“. Pro případ, že by se kterékoliv z prohlášení ukázalo jako nepravdivé, se žalovaný podpisem smlouvy o převodu obchodního podílu zavázal, že žalobkyni a panu F [redacted] zaplatí za každé porušení některého prohlášení obsaženého ve smlouvě o převodu obchodního podílu smluvní pokutu ve výši 500 000 Kč, která náleží žalobkyni a panu F [redacted] v poměru jejich nabytých podílů (tj. žalobkyni náleží 200 000 Kč za každé porušení některého prohlášení a panu F [redacted] náleží za stejných podmínek 300 000 Kč). Dle žalobkyně žalovaný porušil shora prvně uvedené prohlášení tím, že z pozice jednatele společnosti S [redacted] s.r.o. porušil informační povinnost vyplývající z § 87 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., zákona o zaměstnanosti, když neinformoval příslušný úřad práce o tom, že uzavřel pracovní poměr s cizinci, jimž bylo na základě požadavku společnosti S [redacted] s.r.o. uděleno pracovní povolení. Prohlášení ve smyslu čl. IV odst. 1 písm. g) smlouvy o převodu obchodního podílu pak žalovaný dle žalobkyně porušil tím, že účelově při podpisu smlouvy o převodu obchodního podílu zamlčel skutečnost, že se společností S [redacted] s.r.o. uzavřel smlouvu o zápůjčce, jejímž předmětem byla zápůjčka ve výši 3 790 000 Kč.

2. Žalovaný žalobou uplatněný nárok v celém rozsahu neuznal. Aniž by jakkoli uznával, že by došlo k porušení smlouvy o převodu obchodního podílu, vznesl námitku promlčení, neboť dle jeho názoru promlčecí lhůta ohledně žalobkyni uplatněné smluvní pokuty začala běžet dne 14. 9. 2019 (tj. následující den poté, kdy žalovaný „učinil“ taková nepravdivá prohlášení) a marně uplynula dne 14. 9. 2022. Žalovaný činil nesporným uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu, smlouvy o finančním vypořádání, jakož i zaplacení částky 2 100 000 Kč ze strany žalobkyně. Činil však sporným výklad a nepravdivost obou prohlášení výše uvedených s tím, že závazek společnosti S [redacted] s.r.o. vůči žalovanému ve výši 3 790 000 Kč

byl řádně vedený v účetnictví společnosti a o existenci tohoto závazku žalobkyně věděla již před uzavřením smlouvy o převodu obchodního podílu, a proto vnímal prohlášení o neexistenci úvěru či půjček tak, že se netýká v účetnictví evidované „zápůjčky společníka“, o níž nabyvatelé podílu věděli, ale že se vztahuje pouze k případným úvěrům a zápůjčkám od dalších osob stojících mimo společnost S. s.r.o. V opačném případě by se na straně žalobkyně jednalo o mimořádně lstivé jednání, když žalobkyně, ačkoliv o existenci zápůjčky společníka věděla, úmyslně však v rámci smlouvy o převodu obchodního podílu existenci jakékoliv, tedy i této zápůjčky, vyloučila, aby následně dotčené prohlášení využila k uplatnění smluvní pokuty. Ke smluvní pokutě za porušení čl. IV odst. 1 písm. f) smlouvy o převodu obchodního podílu žalovaný uvedl, že z kontextu celého tohoto prohlášení je zřejmé, že nedopadá na jakákoliv jednání nebo opomenutí společnosti, nýbrž pouze na ta, jejichž rozpor s právními předpisy či smluvním ujednáním by mohl významně ohrozit další provozování podnikatelské činnosti společnosti. Žalobce si není vědom, že by výkon podnikatelské činnosti společnosti odporoval právním předpisům. K informační povinnosti uvedl, že pro účely vedení statistických informací má být úřad práce informován o tom, že cizinci, jejichž zaměstnání bylo odsouhlaseno, jsou na území České republiky, a že nastoupili do zaměstnání. Ve společnosti S. s.r.o. měla tuto povinnost ve své kompetenci paní R. K., která pochybila, když příslušný úřad práce neinformovala v souvislosti s uvedeným, avšak po zjištění toto pochybení napravila a dodatečně příslušný úřad práce informovala. Žalovaný podotýkal, že v důsledku tohoto pochybení společnosti S. s.r.o. nevznikla žádná škoda, a není ani ohrožen její další výkon podnikatelské činnosti. V této souvislosti pak odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 4 Ecm 1/2021-48 a rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 19 Cmo 46/2022-71, v nichž se oba soudy k porušení dotčeného prohlášení již vyjádřili s tím, že prohlášení není nepravdivé, tj. nedošlo k jeho porušení.

3. Soud poučil účastníky ve smyslu ust. § 118a odst. 1 a 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) s tím, že je zapotřebí pro výklad ust. čl. IV (tj. prohlášení smlouvy o převodu obchodního podílu) znát okolnosti uzavírání předmětné smlouvy, období předsmuvních ujednání, kdo eventuálně navrhoval znění smlouvy, zda bylo připomínkováno a jakým způsobem, vyjednávání konkrétních podmínek a důvody případných prohlášení včleněných do dané smlouvy, resp. uvedení vůle účastníků týkající se jednotlivých daných prohlášení.
4. Žalobkyně reagovala na poučení soudu podáním ze dne 7. 8. 2023, ve kterém uvedla, že mezi ní a žalovaným panovaly přátelské vztahy. Ve stejném duchu se ostatně nesly i okolnosti při podpisu smlouvy o převodu obchodního podílu a smlouvy o finančním vypořádání. K přípravě smluvní dokumentace navrhl pan F. advokátku Mgr. Š. Z., která k tomu byla nakonec všemi zúčastněnými zmocněna. Kupní cenu za převáděné podíly navrhl žalovaný a žalobkyně ji bez výhrad akceptovala. Obsah smluv byl interně diskutován mezi panem F. a žalovaným. Výsledné stanovisko bylo panem F. sděleno Mgr. Š. Z. Žalovaný měl možnost se s oběma návrhy smluv seznámit. Žalovaný s návrhy smluv souhlasil, a to bez dalších připomínek či návrhů. Dokumentace společnosti S. s.r.o. však nově zvoleným jednatelům společnosti S. s.r.o. po podpisu obou smluv předána nebyla, a proto byl žalovaný výzvou ze dne 23. 9. 2019 k tomu vyzván. Dle žalobkyně bylo smyslem a účelem prohlášení v čl. IV odst. 1 písm. g) ve smlouvě o převodu obchodního podílu to, aby na žalobkyni nebyl převáděn podíl ve společnosti, která by byla zatížena dluhy, o kterých žalobkyně nemá žádnou představu. O zápůjčce žalovaného poskytnutých společnosti S. s.r.o. nevěděla. Smyslem a účelem prohlášení v čl. IV odst. 1 písm. f) smlouvy o převodu obchodního podílu pak bylo, aby na žalobkyni nebyl převeden podíl ve společnosti, která by nepodnikala v souladu s platnými právními předpisy České republiky, případně by porušovala práva třetích osob nebo smluvní

závazky, k nimž se zavázala, a to s ohledem na skutečnost, že v důsledku převodu obchodního podílu došlo nejen k převodu obchodního podílu, ale i ke změně statutárního orgánu společnosti. V případě, že by věděla o zápůjčce v rámci několika milionů Kč a že společnost S. s.r.o. nepodniká v souladu s platnými právními předpisy České republiky, tak by nesouhlasila s kupní cenou za obchodní podíl ve výši 2 500 000 Kč.

5. Žalovaný reagoval na poučení soudu podáním ze dne 25. 7. 2023 s odůvodněním, že spolupráce mezi ním a žalobkyní v rámci společnosti S. s.r.o. probíhala po celou dobu na přátelské úrovni, nakonec i s panem F. V roce 2018 se na něj a žalobkyni obrátila jejich společná dlouholetá přítelkyně, paní I. H., s návrhem ohledně vybudování nové pobočky S. v s tím, že na její vybudování poskytne finanční prostředky. Tyto finanční prostředky poskytnuté společnosti S. s.r.o. pak byly evidovány v účetnictví jmenované společnosti jako zápůjčka žalovaného. Obsah dohody žalovaného s paní H. byl žalobkyni znám. Před převodem obchodního podílu žalovaný předal žalobkyni a panu F. veškeré informace týkající se společnosti S. s.r.o. Svou pohledávku vůči společnosti S. s.r.o. nezamlčel, dokonce pověřil účetní společnost T. s.r.o., zastoupenou Ing. I. P., aby veškeré účetní doklady společnosti S. s.r.o. poskytla k prostudování žalobkyni i panu F. Žalobkyně měla o stavu společnosti S. s.r.o., jakož i o jejím hospodaření, přehled, neboť byla již před nabytím obchodního podílu od žalovaného jejím společníkem. Poté, co měli nabyvatelé obchodního podílu možnost seznámit se s účetními doklady, byla uzavřena smlouva o převodu obchodního podílu. Návrh smlouvy připravila Mgr. Š. Z., tj. žalovanému byl návrh ze strany nabyvatelů obchodního podílu předložen. Žalovaný s ohledem na přátelské vazby mezi účastníky smlouvy smlouvu nijak nepřipomínkoval. Co se týče prohlášení podle čl. IV odst. 1 písm. g) smlouvy o převodu obchodního podílu, tak to vnímal jako garanci, že společnost S. s.r.o. nemá závazky, o nichž se nabyvatelé obchodního podílu nemohli dozvědět z účetnictví a z prověrký společnosti S. s.r.o., kterou učinili před uzavřením předmetné smlouvy. Pokud by se žalovaný domníval, že žalobkyně dané prohlášení hodlá vztáhnout rovněž na závazek obchodní společnosti vůči němu, jehož existence si byla vědoma ještě před uzavřením smlouvy o převodu obchodního podílu, nikdy by smlouvu s takovým prohlášením nepodepsal. Ve vztahu k prohlášení podle čl. IV odst. 1 písm. f) smlouvy o převodu obchodního podílu žalovaný uvedl, že toto prohlášení vnímal tak, že se vztahuje pouze k takovým porušením, která mohou významně ohrozit podnikatelskou činnost společnosti S. s.r.o., a ne k jakémukoliv pochybení. Současně vnímal dotčené prohlášení jako subjektivní, tedy že žalovaný prohlašuje, že subjektivně si není vědom žádného podstatného porušení ze strany společnosti, které by ohrozilo podnikatelskou činnost společnosti S. s.r.o. Ve vztahu k tomuto prohlášení pak odkazuje ve zbytku na své vyjádření k žalobě ze dne 15. 5. 2023.
6. Soud po provedeném dokazování listinnými důkazy, o jejichž pravosti neměl důvod pochybovat, dospěl k těmto skutkovým zjištěním (§ 132 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“):

- [1] z úplného výpisu z obchodního rejstříku S. s.r.o., C. vedená u. bylo zjištěno, že žalovaný a žalobkyně byly od 19. 11. 2014 do 17. 9. 2019 společníky společnosti S. s.r.o., IČO, a to každý s obchodním podílem ve výši 50 %. Žalovaný byl do 17. 9. 2019 také jednatelem společnosti. Poté ho nahradil pan M. W. V současné době je společnost v insolvenčním řízení. Jediným společníkem je V. K.
- [2] z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 27. 5. 2022, č. j. 23 C 233/2020 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2022, č. j. 53 Co

372/2022-110 soud zjistil, že jimi byla společnost S [redacted] s.r.o. uložena povinnost zaplatit žalovanému částku ve výši 3 790 000 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že mezi společnostmi S [redacted] s.r.o. a žalovaným byly uzavřeny ústní smlouvy o zápůjčkách, které byly účtovány v účetnictví společnosti S [redacted] s.r.o. jako závazky vůči žalovanému coby společníkovi;

- [3] z listiny nazvané „uplatnění nároku na zaplacení smluvní pokuty“ ze dne 31. 8. 2020 vyplývá, že žalobkyně uplatnila vůči žalovanému svůj nárok na zaplacení smluvní pokuty v celkové výši 400 000 Kč z důvodu porušení ust. čl. IV odst. 1 písm. f) a g) smlouvy o převodu obchodního podílu;
- [4] ze smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 13. 9. 2019 vyplývá, že byla uzavřena mezi žalovaným jako převodcem, žalobkyní jako nabyvatelkou a panem F [redacted] jako nabyvatelem. Předmětem smlouvy je úplatný převod obchodního podílu o velikosti 20 % z žalovaného na žalobkyni a dále převod obchodního podílu o velikosti 30 % z žalovaného na pana F [redacted]. Výše kupní ceny a splatnost je v souladu s čl. III upravena dohodou o finančním vypořádání. Článek IV odst. 1 písm. f) smlouvy pak obsahuje prohlášení, že „*Společnost vykonávala a vykonává svou podnikatelskou činnost podle svých nejlepších znalostí v souladu s platnými předpisy České republiky a že podstatným způsobem neporušila žádná práva třetích osob ani žádnou smlouvu či dohodu, které je Společnost stranou, a že neexistují žádné skutečnosti nebo okolnosti, které by případně mohly vést k ukončení smlouvy významné pro podnikatelskou činnost Společnosti. Společnost má veškerá veřejnoprávní povolení potřebné pro provozování podnikatelské činnosti Společnosti a tyto jsou platné a účinné. Společnost nevykonávala žádnou jinou činnost než činnost současnou*“. Článek IV odst. 1 písm. g) smlouvy obsahuje prohlášení, že „*Společnost neuzavřela žádné úvěrové smlouvy nebo smlouvy o půjčce jako věřitel nebo dlužník, ani úvěr či půjčku neposkytla, neposkytla žádné záruky, ručení ani jiné zajištění závazků vlastních či třetích stran*“. Rovněž v čl. IV odst. 1 je uvedeno, že pro případ, že by se kterékoli z výše uvedených prohlášení ukázalo jako nepravdivé, zavazuje se převodce (žalovaný) zaplatit nabyvatelům (žalobkyni a panu F [redacted]) za každé jednotlivé porušení smluvní pokuty ve výši 500 000 Kč, která náleží nabyvatelům v poměru jejich nabytých podílů. Tím není dotčeno právo nabyvatelů na náhradu újmy přesahující výši smluvní pokuty.
- [5] ze smlouvy o finančním vypořádání ze smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 13. 9. 2019 vyplývá, že byla uzavřena mezi žalovaným jako převodcem, žalobkyní jako nabyvatelkou a panem F [redacted] jako nabyvatelem. Předmětem smlouvy je stanovení kupní ceny obchodního podílu ve spojení se smlouvou o převodu obchodního podílu, jakož i její splatnost.
- [6] z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2022, č. j. 4 Ecm 1/2021-48 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 2. 2023, č. j. 19 Cmo 46/2022-71 soud zjistil, že jimi bylo žalobkyni uloženo, aby žalovanému zaplatila částku 400 000 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že žalovaná částka představuje neuhrazenou část kupní ceny za převod obchodního podílu ve společnosti S [redacted] s.r.o. Soudy obou stupňů, z důvodu započtení pohledávky ze strany žalobkyně vůči žalovanému a jím vznesené námitky neplatnosti započtení pohledávky žalobkyně, se dále zabývaly otázkou, zda pohledávka žalovaného zanikla započtením pohledávky na zaplacení smluvní pokuty z důvodu porušení prohlášení čl. IV odst. 1 písm. f) a g) smlouvy o převodu obchodního podílu, přičemž dospěly k závěru, že prohlášení uvedené pod písm. f) dané smlouvy porušeno nebylo a ve vztahu k prohlášení uvedeným pod písm. g) bylo započtení neplatné, neboť jednostranné započtení ze strany žalobkyně odporovalo ustanovení § 1987 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“).

- [7] z listiny nazvané „zápočet vzájemných pohledávek“ ze dne 31. 8. 2020 vyplývá, že žalobkyně započítala svoji pohledávku na zaplacení smluvní pokuty ve výši 400 000 Kč s částí pohledávky žalovaného na zaplacení druhé splátky kupní ceny za obchodní podíl na společnosti S [redacted] s.r.o., který od něj nabyla;
- [8] z listiny nazvané „pověření k jednání se společností T [redacted] s.r.o.“ ze dne 9. 9. 2019 vyplývá, že klientem byla společnost S [redacted] s.r.o. a žalovaný z pozice jednatele pověřil ve smyslu ustanovení smlouvy o daňovém poradenství a smlouvy o poskytování účetního poradenství a služeb v záležitostech plnění předmětu smluv pana M [redacted] W [redacted] (manžela žalobkyně – pozn. soudu) a pana F [redacted];
- [9] z e-mailové korespondence ze dne 1. 4. 2020 soud zjistil, že pan F [redacted] (v kopii uveden i pan W [redacted]) řešil s žalovaným otázku doplatku kupní ceny a uhrazení jeho půjčky ve výši 3 790 000 Kč.
7. Z výslechu svědkyně I [redacted] H [redacted] soud zjistil, že ta měla s žalobkyní přátelský vztah, se žalobcem a panem W [redacted] (manželem žalobkyně) vztah pracovní. Po zjištění, že v místě jejího bydliště chybí služby, které poskytuje společnost S [redacted] s.r.o., oslovila žalobkyni, žalovaného a pana W [redacted] s návrhem na vybudování nové pobočky v [redacted]. Po zhlédnutí prostoru všema jmenovanými, jimž prostor vyhovoval, navázali jednání ohledně otevření nové pobočky, načež následně se všichni na otevření nové pobočky dohodli s tím, že se svědkyně bude starat o její provoz. Financování pobočky probíhalo tak, že když bylo potřeba zaplatit nějakou fakturu, tak dala peníze žalovanému, avšak s tím, že se jednalo o investici do společnosti S [redacted] s.r.o. Po otevření nové pobočky ji navštívila sama žalobkyně. Po 8 měsících s ní byla spolupráce ukončena ze strany žalobkyně, jejího manžela a pana F [redacted] s tím, že jí bylo přislíbeno navrácení jí poskytnutých finančních prostředků, byť se tak nestalo. Celkově svědkyně investovala do nové pobočky cca 2 700 000 Kč prostřednictvím žalovaného, a to v hotovosti. Žalovaný poskytnuté finanční prostředky dále předal společnosti S [redacted] s.r.o., přičemž svědkyně se to dozvěděla od dodavatelů (skrže informace o tom, že faktury byly uhrazené), popř. od provozní manažerky, která měla tyto informace. Vrácení poskytnutých finančních prostředků řešila se všemi zúčastněnými, avšak nikoli právní cestou s ohledem na přátelské vztahy a na její osobní problémy v daném období.
8. Z výslechu svědkyně I [redacted] P [redacted] soud zjistil, že účetní společnost T [redacted] s.r.o., kterou zastupuje, od počátku poskytovala společnosti S [redacted] s.r.o. účetní a daňové poradenství, a to od jejího vzniku. K ukončení činnosti pro společnost S [redacted] s.r.o. došlo po změně společníků, tj. cca pře 4 roky. Vždy jednali s jednatelem, popř. s pověřenou osobou, avšak nevzpomíná, o jaké konkrétní osoby se jednalo. S žalobkyní jednala na počátku vzniku společnosti S [redacted] s.r.o., kdy řešili věci ohledně masérek. Noví zájemci o společnost S [redacted] s.r.o. požádali o nahlédnutí do účetnictví, přičemž to bylo rovněž schváleno jednatelem společnosti S [redacted] s.r.o., avšak do jejich dispozice se dostalo pověření pouze pro pana F [redacted] a pana W [redacted] (manžela žalobkyně). Co přesně bylo předkládáno, si s ohledem na časový odstup nevzpomíná. Žalobkyně o nahlédnutí do účetnictví zájem neprojevila. Účetní závěrky obsahují všechny závazky, avšak před každoroční účetní závěrkou předkládají jednatelem inventarizace, kterou potřebují odsouhlasit, přičemž výsledek se pak projevuje v účetní závěrce a je následně na jednatelem, aby tyto předložil společníkům. Ve vztahu ke společnosti S [redacted] s.r.o. si však na konkrétní okolnosti nevzpomíná.
9. Z výslechu svědkyně Z [redacted] Z [redacted] soud zjistil, že účetní společnost T [redacted] s.r.o., ve které působí, zpracovávala účetnictví a poskytovala poradenství společnosti S [redacted] s.r.o., a to od jejího počátku do období, ve kterém došlo ke změně jednatele a k novému složení společnosti. Od žalovaného dostali pověření pro pana F [redacted] a pana W [redacted] k jednání

s nimi s tím, že na schůzku se dostavil pouze pan F. [redacted], jemuž předávala aktuální sestavy, tj. závazky, pohledávky, a vše o co si řekl. Nevzpomíná si však s ohledem na uplynulou dobu na konkrétní informace, tj. například zda takové závazky vyplývaly z daných účetních dokladů. S žalobkyní nikdy nejednala. Na účetních závěrkách společnosti S. [redacted] s.r.o., které musely být odsouhlaseny žalovaným jako jednatelem, neshledali nic neobvyklého. Paní H. [redacted] zná, komunikovala s ní, jelikož měla na starosti pobočku v [redacted], a tak jí zasílala účetní doklady, které se týkaly této pobočky a které se zakládaly do účetnictví společnosti S. [redacted] s.r.o.

10. Další návrhy na provedení dokazování soud pro nadbytečnost zamítl, neboť s ohledem na níže uvedené skutkové a právní závěry je zřejmé, že by nepřinesly žádná významná zjištění pro danou věc, než jaká doposud byla zjištěna.
11. Po zhodnocení provedených důkazů před soudem prvního stupně, a to každého jednotlivě a všechny ve vzájemné souvislosti; přitom přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci, zjistil soud následující skutkový stav věci: Žalovaný jako jednatel a společník společnosti S. [redacted] s.r.o. a žalobkyně jako společník uvedené společnosti se v roce 2019 dohodli s paní H. [redacted] na vybudování nové pobočky v [redacted] v rámci obchodní společnosti S. [redacted] s.r.o., kterou pak měla mít paní H. [redacted] na starosti, přičemž ta poskytla finanční prostředky na vybudování této pobočky. U dohody byl přítomný rovněž pan W. [redacted] (manžel žalobkyně, který se po uskutečnění převodu obchodního podílu stal jednatelem společnosti). Finanční prostředky v celkové výši 2 700 000 Kč po částech (tak jak bylo v daný okamžik potřeba) poskytla žalovanému, který je dále poskytl společnosti S. [redacted] s.r.o. jako zápůjčku. V období, kdy byl žalovaný jednatelem společnosti S. [redacted] s.r.o., tak měla v kompetenci agendu zaměstnanců paní R. [redacted] K. [redacted] zaměstnankyně společnosti, pročež ta opomněla příslušný úřad práce informovat o tom, že cizinci pobývají na území České republiky a že nastoupili do zaměstnání. Žalovaný se následně v srpnu 2019 rozhodl celý svůj obchodní podíl ve společnosti S. [redacted] s.r.o. prodat. K tomu došlo dne 13. 9. 2019, kdy byla mezi žalobkyní, žalovaným a panem F. [redacted] uzavřena smlouva o převodu obchodního podílu a smlouva o finančním vypořádání ze smlouvy o převodu obchodního podílu. Předmětem smlouvy o převodu obchodního podílu byl převod obchodního podílu žalovaného o velikosti 50 % za kupní cenu v celkové výši 6 250 000 Kč, a to tak, že žalobkyni byl za úplaty převeden obchodní podíl o velikosti 20 % a panu F. [redacted] byl převeden za úplaty obchodní podíl o velikosti 30 %, čímž se žalobkyně stala společníkem s obchodním podílem ve výši 70 %. Předmětná smlouva o převodu obchodního podílu pak v čl. IV odst. 1 písm. f) obsahuje mj. prohlášení, že „Společnost vykonávala a vykonává svou podnikatelskou činnost podle svých nejlepších znalostí v souladu s platnými předpisy České republiky a že podstatným způsobem neporušila žádná práva třetích osob ani žádnou smlouvu či dohodu, které je Společnost stranou, a že neexistují žádné skutečnosti nebo okolnosti, které by případně mohly vést k ukončení smlouvy významné pro podnikatelskou činnost Společnosti. Společnost má veškerá veřejnoprávní povolení potřebné pro provozování podnikatelské činnosti Společnosti a tyto jsou platné a účinné. Společnost nerykonávala žádnou jinou činnost než činnost současnou“ a dále obsahuje prohlášení v čl. IV odst. 1 písm. g), které zní „Společnost neuzavřela žádné úvěrové smlouvy nebo smlouvy o půjčce jako věřitel nebo dlužník, ani úvěr či půjčku neposkytla, neposkytla žádné záruky, ručení ani jiné zajištění závazků vlastních či třetích stran“. Rovněž v čl. IV odst. 1 smlouvy o převodu obchodního podílu je uvedeno, že pro případ, že by se kterékoli z výše uvedených prohlášení ukázalo jako nepravdivé, zavazuje se převodce (žalovaný) zaplatit nabyvatelům (žalobkyni a panu F. [redacted]) za každé jednotlivé porušení smluvní pokutu ve výši 500 000 Kč, která náleží nabyvatelům v poměru jejich nabytých podílů. Tím není dotčeno právo nabyvatelů na náhradu újmy přesahující výši smluvní pokuty. Žalobkyně dne 31. 8. 2020 uplatnila vůči žalovanému svůj nárok na zaplacení smluvní pokuty v celkové výši 400 000 Kč z důvodu porušení ust. čl. IV odst. 1 písm. f) a g) smlouvy o převodu obchodního podílu.

12. S ohledem na shora uvedené se soud z důvodu hospodárnosti a procesní ekonomie nejprve zabýval žalovaným uplatněnou námitkou promlčení, jakož i právní úpravou použitelnou na posouzení promlčecí doby.
13. Podle § 609 o.z. platí, že nebylo-li právo vykonáno v promlčecí lhůtě, promlčí se a dlužník není povinen plnit. Plnil-li však dlužník po uplynutí promlčecí lhůty, nemůže požadovat vrácení toho, co plnil.
14. Podle § 610 odst. 1 o.z. pak platí, že k promlčení soud přihlédne, jen namítne-li dlužník, že je právo promlčeno. Vzdá-li se někdo předem práva uplatnit námitku promlčení, nepřihlíží se k tomu.
15. Podle § 619 o.z. platí, že jedná-li se o právo vymahatelné u orgánu veřejné moci, počne promlčecí lhůta běžet ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé (1). Právo může být uplatněno poprvé, pokud se oprávněná osoba dozvěděla o okolnostech rozhodných pro počátek běhu promlčecí lhůty, anebo kdy se o nich dozvědět měla a mohla (2).
16. Podle § 620 odst. 1 o.z. platí, že okolnosti rozhodné pro počátek běhu promlčecí lhůty u práva na náhradu škody zahrnují vědomost o škodě a osobě povinné k její náhradě. To platí obdobně i pro odčinění újmy.
17. Podle § 629 o.z. trvá promlčecí lhůta tři roky (1). Majetkové právo se promlčí nejpozději uplynutím deseti let ode dne, kdy dospělo, ledaže zákon zvlášť stanoví jinou promlčecí lhůtu (2).
18. Podle § 636 odst. 1 o.z. pak platí, že právo na náhradu škody nebo jiné újmy se promlčí nejpozději za deset let ode dne, kdy škoda nebo újma vznikla.
19. Podle § 648 věty první o.z. platí, že uplatní-li věřitel v promlčecí lhůtě právo u orgánu veřejné moci a pokračuje-li řádně v zahájeném řízení, promlčecí lhůta neběží.
20. Stavení promlčecí doby podle § 112 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“) předpokládá, že věřitel v promlčecí době uplatnil své právo u soudu, popř. jiného příslušného orgánu, a v řízení řádně pokračoval, tedy svými úkony nebránil průběhu řízení a meritornímu rozhodnutí. Věřitel může uplatnit své právo proti dlužníkovi u soudu nejen podáním žaloby na plnění (§ 79 o. s. ř.), ale v řízení vedeném dlužníkem proti němu i podáním vzájemné žaloby (§ 97 odst. 1 o. s. ř.) a rovněž tzv. kompenzační námitkou, tedy projevem, jímž uplatňuje svou pohledávku k započtení proti pohledávce žalobce (§ 98 o. s. ř.). Od okamžiku, kdy bylo právo takto v řízení uplatněno, promlčecí doba až do skončení řízení neběží; po jeho skončení pak její běh pokračuje. V rozsahu, v jakém se kryjí, zanikají započtením vzájemné pohledávky dlužníka a věřitele, a to zásadně okamžikem, kdy se setkaly, tj. kdy nastala splatnost pohledávky později splatné (§ 580 obč. zák.). Započtení je jeden z důvodů zániku dluhu. Pohledávka, jež nezanikla započtením, však trvá dále a běh promlčecí doby k jejímu uplatnění pokračuje po pravomocném skončení řízení, v němž byla vznesena kompenzační námitka. Na tom nic nemění okolnost, že z celkové výše pohledávky namítnuté k započtení proti pohledávce dlužníka zanikla jen její část. Ke stavení běhu promlčecí doby dochází totiž v tom rozsahu, v jakém bylo právo u soudu uplatněno. Jestliže započtením zanikla jen část pohledávky namítnuté k započtení, ohledně zbývajících (nezaniklých) částí pohledávky se promlčecí doba stavěla po dobu řízení, v němž byla takto uplatněna (§ 112 obč. zák.), a teprve po jeho skončení pokračoval běh promlčecí doby k uplatnění této zbývajících částí pohledávky (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 1. 2007, sp. zn. 25 Cdo 874/2005). Vzhledem k tomu, že úprava stavení promlčecí doby obsažená v § 112 obč. zák. odpovídá stávající úpravě v § 648 o.z., tak je uvedená judikatura použitelná i na posuzovaný případ.

21. S ohledem na shora uvedené ve spojení s použitelnou judikaturou v oblasti promlčení lze uzavřít, že promlčením se rozumí marné uplynutí doby stanovené v zákoně pro vykonání práva. Promlčením sice nárok nezaniká, ale představuje výrazné oslabení subjektivního práva oprávněného účastníka, neboť nemůže být soudem přiznán, jestliže povinný před soudem čelí uplatněnému právu námitkou promlčení. Nárok oprávněného účastníka trvá i nadále. Stává se však prostřednictvím soudu nevymahatelným. Běh promlčecí lhůty tak počíná běžet ode dne, kdy by obecně každý mohl právo uplatnit, jinak řečeno, kdy mohl podat žalobu, přičemž není rozhodující, zda snad daný subjekt byl v situaci, která mu uplatnění práva znemožňovala (tj. nevěděl o právu). Jde o objektivně určený počátek běhu promlčecí lhůty, který se odvíjí od právních skutečností, popř. událostí, jejíž vznik či existence jsou nezávislé na úrovni vědomí oprávněného účastníka odpovědnostního vztahu.
22. Vedle této tzv. objektivní lhůty však zákon stanoví k uplatnění nároku odpovědnostních práv také lhůtu subjektivní, u níž je poté směrodatný subjektivně určený počátek. Počátek subjektivní promlčecí lhůty práva na náhradu škody se neváže k datu splatnosti, jak je tomu u počátku obecné promlčecí doby, ale k jiné skutečnosti, kterou je vědomost poškozeného o škodě a o tom, kdo ji způsobil. Ke splnění předpokladů pro počátek běhu subjektivní promlčecí doby pak nemůže dojít předtím, než škoda vůbec vznikne. Subjektivní promlčecí doba proto může začít běžet nejdříve s počátkem lhůty objektivní (k tomu srov. Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30.1.2001, sp.zn. 25 Cdo 968/99).
23. Počátek běhu subjektivní promlčecí doby se tedy odvíjí ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě, přičemž není rozhodné, že již dříve měl možnost se dozvědět skutečnosti, na jejichž základě si mohl učinit úsudek o vzniku škody a jeho výši (k tomu srov. Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 3914/2012 ze dne 27. 11. 2013).
24. Obě dvě promlčecí lhůty počínají běžet a končí nezávisle na sobě. Obecně však platí, že nárok na náhradu škody je třeba uplatnit v době, kdy ještě běží obě lhůty, tj. lhůta objektivní a v jejím rámci lhůta subjektivní; marným uplynutím jedné z těchto lhůt se nárok promlčuje, i když poškozenému ještě běží i druhá promlčecí lhůta.
25. Z daného tedy vyplývá, že objektivní lhůta v daném případě počala běžet ode dne uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu, tj. ode dne 14. 9. 2019 a neskončí dříve než 14. 9. 2029.
26. Významným pro danou věc je však počátek běhu subjektivní lhůty.
27. Pro počátek běhu subjektivní tříleté lhůty je pak rozhodné, kdy se poškozený dozví o vzniklé škodě (nikoli tedy o protiprávním úkonu či o škodní události) a kdo za ni odpovídá neboli o odpovědném subjektu. Dozvědět se o škodě znamená, že se poškozený dozvěděl o majetkové, popř. o odškodňované nemajetkové újmě určitého druhu a rozsahu, které lze vyčíslit v penězích. Vědomost poškozeného o škodě či o odškodňované nemajetkové újmě nemusí z časového hlediska spadat vždy vjedno s protiprávním úkonem či se zákonem kvalifikovanou škodní událostí, za kterou se odpovídá (R 38/1975). Poškozený se tak dozví o tom, kdo za škodu odpovídá, v okamžiku, kdy prokazatelně získal informaci o okolnostech vzniku škody, které mu napomohou učinit si dostatečně pravděpodobný úsudek o tom, která konkrétní osoba za škodu odpovídá (nejde tedy o nezpochybnitelnou jistotu v určení odpovědné osoby).
28. Pro vědomost o škodě se nevyžaduje znát její přesnou výši, současně však nestačí pouze vědomost o tom, že škoda vznikla, aniž by poškozený znal alespoň její přibližný rozsah, který by mu umožňoval uplatnit nárok na její náhradu.

29. S ohledem na shora i níže uvedené dospěl soud k závěru, že žalobkyně uplatnila svůj nárok včas. Žalobkyně podala žalobu u zdejšího soudu dne 5. 4. 2023. Započala-li by subjektivní promlčecí lhůta běžet společně již s objektivní lhůtou, tj. ode dne 14. 9. 2019 (neboť nárok na smluvní pokutu vzniká i tehdy, když v důsledku porušení utvrzené povinnosti nevznikla žádná škoda), tak následně subjektivní promlčecí lhůta neběžela ode dne uplatnění tzv. kompenzační námitky v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 4 ECm 1/2021, tedy ode dne 12. 5. 2021 až do skončení tohoto řízení, tj. do vydání (resp. do právní moci) rozsudku Vrchního soudu v Praze 19 Cmo 46/2022-71, jímž bylo rozhodnuto o odvolání proti rozhodnutí soudu I. stupně, tedy do 28. 2. 2023. Ve smyslu uvedeného to znamená, že od počátku běhu subjektivní promlčecí lhůty do jejího stavení uplynuly necelé dva roky a následně od ukončení daného řízení, v jehož důsledku došlo k jejímu stavení, do podání žaloby u zdejšího soudu uplynuly necelé dva měsíce, což v součtu činí mnohem kratší trvání než je zákonem stanovená tříletá subjektivní promlčecí lhůta (období od 14. 9. 2019 do 12. 5. 2021 + období od 28. 2. 2023 do 5. 4. 2023 < 3 roky). Další okolnosti proto považoval soud s ohledem na uvedený závěr za nadbytečné.
30. Vzhledem ke shora uvedenému je zřejmé, že žalobkyně uplatnila svůj nárok včas, tj. její nárok není promlčen.
31. Ke smluvní pokutě:
32. Podle § 2010 odst. 1 věty poslední o.z. platí, že utvrdit lze dluh ujednáním smluvní pokuty nebo uznáním dluhu.
33. Podle § 2048 odst. 1 o.z. platí, že ujednají-li strany pro případ porušení smluvené povinnosti smluvní pokutu v určité výši nebo způsob, jak se výše smluvní pokuty určí, může věřitel požadovat smluvní pokutu bez zřetele k tomu, zda mu porušením utvrzené povinnosti vznikla škoda. Smluvní pokuta může být ujednána i v jiném plnění než peněžitém.
34. S ohledem na to, že smluvní pokuta má i jinou než reparační funkci, je nezávislá na vzniku škody. Nárok na smluvní pokutu tak vzniká i tehdy, když v důsledku porušení utvrzené povinnosti nevznikla žádná škoda (viz. BŘÍZA, Petr, HORÁK, Pavel. § 2048 [Výše smluvní pokuty]. In: PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (2. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2023, marg. č. 4.)
35. Judikaturou bylo dosaženo stavu, kdy je zapotřebí zcela přesné a určité označení povinnosti, při jejímž nesplnění vznikne právo na smluvní pokutu. Celková neurčitost je dovozována například z použití příliš obecného označení nebo z neuvedení předmětné povinnosti uvedené v ujednání o smluvní pokutě v primární smlouvě, přičemž na druhou stranu povinnost nemusí být specifikována ve všech detailech a dokonce ji může konkretizovat i třetí osoba srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 4. 2006, sp. zn. 33 Odo 469/2006; rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 9. 3. 2004, sp. zn. 32. Odo 1172/2003 nebo rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 11. 2017, sp. zn. 32 Cdo 2556/2017).
36. Ke smluvní pokutě za porušení ustanovení čl. IV odst. 1 písm. f) smlouvy o převodu obchodního podílu:
37. Jak již bylo shora uvedeno, dluh lze utvrdit ujednáním smluvní pokuty, a pokud si strany ujednají pro případ porušení smluvené povinnosti smluvní pokutu v určité výši, může věřitel požadovat smluvní pokutu bez zřetele k tomu, zda mu porušením utvrzené povinnosti vznikla újma.
38. Z uvedeného vyplývá, že si strany mohly sjednat v rámci smlouvy o převodu obchodního podílu smluvní pokutu, a s ohledem na dispozitivní charakter daného ustanovení si mohly v rámci ujednání o smluvní pokutě rovněž sjednat i další podmínky pro její „aktivaci“.

39. S ohledem na absenci výslovných ujednání či definic pojmů ve smlouvě o převodu obchodního podílu a na to, že každý z účastníků řízení tvrdil něco jiného (tj. není zde dán společný úmysl stran), pokud jde o výklad daného prohlášení, je zapotřebí předmětná ujednání vyložit za použití výkladových pravidel, daných ustanovením § 555 odst. 1 a násl. o.z.
40. Podle ust. § 555 odst. 1 o.z. platí, že právní jednání se posuzuje podle svého obsahu.
41. Podle ust. § 556 o.z. platí, že co je vyjádřeno slovy nebo jinak, vyloží se podle úmyslu jednajícího, byl-li takový úmysl druhé straně znám, anebo musela-li o něm vědět. Nelze-li zjistit úmysl jednajícího, přisuzuje se projevu vůle význam, jaký by mu zpravidla přikládala osoba v postavení toho, jemuž je projev vůle určen (1). Při výkladu projevu vůle se přihlédne k praxi zavedené mezi stranami v právním styku, k tomu, co právnímu jednání předcházelo, i k tomu, jak strany následně daly najevo, jaký obsah a význam právnímu jednání přikládají (2).
42. Podle ust. § 557 o.z. platí, že připouští-li použitý výraz různý výklad, vyloží se v pochybnostech k tíži toho, kdo výrazu použil jako první.
43. Interpretovat je třeba každé právní jednání. Interpretace je zvláště významná, pokud je účastníky projevená vůle nejasná, nejednoznačná či obtížně srozumitelná, takže vznikají pochybnosti, co chtěli účastníci přesně vyjádřit a jaké právní následky má jejich projev vůle vyvolat. O tuto situaci jde nejenom tehdy, jsou-li v právním jednání nejednoznačně vyjádřeny jednotlivé pojmy, výrazy či jednotlivá ujednání, ale také tehdy, pokud jsou jednotlivé pojmy, výrazy či ujednání samy o sobě vyjádřeny jednoznačně, avšak odporují jiným pojmům, výrazům či ujednáním obsaženým ve stejném právním jednání (srov. HANDLAR, Jiří. § 556 [Výklad právních jednání]. In: LAVICKÝ, Petr a kol. Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1768, marg. č. 4.).
44. Občanský zákoník v ustanovení § 556 kombinuje *subjektivní metodu* výkladu, podle níž je třeba právní jednání interpretovat podle úmyslu jednajícího, s *metodou objektivní*, podle níž se právní jednání posuzuje podle toho, jaký význam by mu přisoudila rozumná osoba ve stejném postavení jako jeho účastníci (srov. HANDLAR, Jiří. § 556 [Výklad právních jednání]. In: LAVICKÝ, Petr a kol. Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1769, marg. č. 18.). V případě interpretace smluv je, v souladu se subjektivní metodou výkladu, zapotřebí zjistit společný úmysl jednajících. Nelze-li však smlouvu vyložit na základě společného úmyslu smluvních stran, je třeba postupovat dle objektivní výkladové metody.
45. K postupu v případě rozporu mezi vůlí jednajících stran a doslovným výkladem textu smlouvy se vyjádřil Ústavní soud ČR ve svých rozhodnutích tak, že „doslovný výklad textu smlouvy může, ale nemusí být v souladu s vůlí jednajících stran. Směřuje-li vůle smluvních stran k jinému významu a podaří-li se vůlí účastníků procesem hodnocení skutkových a právních otázek ozřejmit, má shodná vůle účastníků smlouvy přednost před doslovným významem textu jimi formulované smlouvy“ (srov. II. ÚS 571/06, III. ÚS 14/06 či IV. ÚS 128/06)
46. Soud shledává za problematické v prohlášení uvedená sousloví „výkon své podnikatelské činnosti“ či „neporušit podstatným způsobem“ jakož i užití spojky „a“ mezi jednotlivými skutkovými podstatami v předmětném prohlášení, a proto s ohledem na to, že v posuzovaném případě nebyl společný úmysl jednajících, neboť každý z účastníků, co se týče výkladu tohoto prohlášení, tvrdil něco jiného, přisuzuje projevu vůle význam, jaký by mu zpravidla přikládala rozumně jednající osoba, a to s ohledem zejména na znění smlouvy, okolnosti předcházející předmětnému právnímu jednání a cíl, popř. zájem sledovaný stranami.

47. Definovat podnikatelskou činnost lze skrze ust. § 420 o.z. Dle tohoto ustanovení je považován za podnikatele ten, kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, je považován se zřetelem k této činnosti za podnikatele. Z toho lze vyvodit, že podnikatelská činnost je tvořena těmito znaky, které musí být splněny kumulativně: i) výdělečná činnost vykonávaná ii) na vlastní účet a iii) odpovědnost iv) živnostenským nebo obdobným způsobem v) se záměrem činit tak soustavně vi) za účelem dosažení zisku.
48. S ohledem na uvedené má soud za to, že sousloví „výkon podnikatelské činnosti“ lze přikládat význam takový, že se jedná o veškerá právní jednání společnosti S [redacted] s.r.o., jež naplňují výčet znaků uvedených v předchozím bodě odůvodnění (50.). Dané prohlášení se vztahuje tedy přímo na realizaci toho konkrétního podnikání, nikoli na veškerá právní jednání (tj. zejména ne na ty, která nesouvisí s podnikáním).
49. Dále má soud za to, že sousloví „neporušit podstatným způsobem“ odráží porušení povinnosti „intenzivnějším“ způsobem, a proto se tedy nebude jednat o jakékoliv porušení povinnosti, přičemž podstatnost může vyplývat jak z významu porušené povinnosti, tak z intenzity jejího porušení. Vždy to je tedy závislé na konkrétních okolnostech daného případu.
50. Z ujednání je na první pohled patrné, že obsahuje několik skutkových podstat, a to i) výkon podnikatelské činnosti podle nejlepších znalostí v souladu s platnými právními předpisy České republiky, dále ii) porušení práv třetích osob, smlouvy či dohody podstatným způsobem a iii) neexistence žádných skutečností nebo okolností, které by případně mohly vést k ukončení smlouvy významné pro podnikatelskou činnost společnosti, přičemž právě mezi těmito skutkovými podstatami je použita spojka „a“. Užitá spojka je typická pro poměr slučovací, a proto v kontextu daného ujednání, má soud za to, že aby došlo k porušení (nepravdivosti) tohoto prohlášení je nutné, aby byly nepravdivé všechny skutkové podstaty v něm obsažené. V opačném případě, tj. bylo-li úmyslem „sankcionovat“ nepravdivost jednotlivých skutkových podstat, by bylo zapotřebí užit spojku „nebo“ či z ní odvozené tvary (např. buď – nebo, či, aneb atp.).
51. Byla-li smlouva o převodu obchodního podílu žalovanému předložena žalobkyní a panem F [redacted], tak v tomto kontextu soud pro úplnost soud poukazuje na ust. § 557 o.z., dle kterého platí, že pokud připouští použitý výraz různý výklad, vyloží se v pochybnostech k tíži toho, kdo výrazu použil jako první. Je-li tedy v tomto ujednání dána nejednoznačnost, zda jednotlivé skutkové podstaty musí být splněny dohromady nebo naopak (tj. existence pochybnosti), byť gramatickým výkladem lze v užití spojek „a“ mezi jednotlivými skutkovými podstatami shledat kumulativní prvek, má soud za to, že lze použít *a contrario* předmětné ustanovení a dané prohlášení v tomto smyslu vyložit k tíži žalobkyně.
52. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že posuzované prohlášení nebylo/není nepravdivé, a to proto, že nebyly kumulativně naplněny všechny podmínky (skutkové podstaty), když společnost S [redacted] s.r.o. „pouze“ nesplnila svou zákonnou oznamovací povinnost vůči příslušnému úřadu práce, kterou však po zjištění napravila. Nutno podotknout rovněž skutečnost, že tímto opomenutím společnosti S [redacted] s.r.o. nevznikla žádná škoda. Ve vztahu k onomu opomenutí bylo nepravdivé „pouze“ prohlášení o tom, že společnost S [redacted] s.r.o. vykonávala a vykonává svou podnikatelskou činnost podle svých nejlepších znalostí v souladu s platnými právními předpisy České republiky.
53. Takový výklad není ani v rozporu se zájmem účastníků dané smlouvy, když zájmem žalobkyně bylo především do svého vlastnictví převést „zdravý“ obchodní podíl společnosti, která vykonává svou činnost legitimně a legálně. Zájem žalobkyně pak zcela zřejmě nebylo

získat obchodní podíl společnosti, již by hrozilo ochromení její podnikatelské činnosti, což v posuzovaném případě z hlediska namítaného porušení povinnosti nehrozí.

54. Ke smluvní pokutě za porušení ustanovení čl. IV odst. 1 písm. g) smlouvy o převodu obchodního podílu:
55. Jak již bylo uvedeno dle ust. § 2048 o.z. platí, že ujednají-li si strany pro případ porušení smluvené povinnosti smluvní pokutu v určité výši nebo způsob, jak se výše smluvní pokuty určí, může věřitel požadovat smluvní pokutu bez zřetele k tomu, zda mu porušením utvrzené povinnosti vznikla škoda.
56. Ze shora uvedeného ustanovení vyplývá, že aby mohl věřitel požadovat smluvní pokutu, tak si strany musí určit i) povinnost, k níž se dlužník zaváže a ii) výši smluvní pokuty.
57. K určitosti a srozumitelnosti vymezené povinnosti, která představuje závazek dlužníka a v důsledku jejíhož porušení má věřitel právo vůči němu na zaplacení smluvní pokuty se judikatura Nejvyššího soudu České republiky ustálila na závěru, že „*má-li být závazek k zaplacení smluvní pokuty sjednán platně, musí z ujednání o smluvní pokutě jednoznačně vyplývat, plnění jaké konkrétní povinnosti je tímto institutem zajištěno, to znamená, při porušení které konkrétní povinnosti vzniká nárok na zaplacení smluvní pokuty*“ (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 7. 2019, sp. zn. 33 Cdo 116/2018 nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 8. 2012, sp. zn. 33 Cdo 694/2011).
58. Účastníci řízení i ve vztahu k výkladu tohoto prohlášení tvrdili něco jiného, a proto soud dané ujednání vyložil ve smyslu výkladových pravidel dle § 555 a násl. o.z., především pak podle § 556 odst. 1 věty druhé o.z.
59. Je-li tedy obsahem ujednání čl. IV odst. 1 písm. g) smlouvy o převodu obchodního podílu, že „*Společnost neuzavřela žádné úvěrové smlouvy nebo smlouvy o půjčce jako věřitel nebo dlužník, ani úvěr či půjčku neposkytla, neposkytla žádné záruky, ručení ani jiné zajištění závazků vlastních či třetích stran*“, avšak není blíže specifikováno (ani v kontextu celé smlouvy), o jaké závazky společnosti S. s.r.o. by se mělo jednat (např. určením, že se jedná o závazky nevyplyvající z účetnictví společnosti nebo o závazky vzniklé po určitém období atp.), neboť je nepravděpodobné, že by obchodní společnost neměla při výkonu své podnikatelské činnosti za své existence žádné závazky, jedná se (v souladu se shora uvedenými závěry Nejvyššího soudu ČR) o řádně nevymezenou povinnost, k níž se dlužník zavázal.
60. Nadto v posuzovaném případě, jak vyplynulo s dokazováním, byl závazek ve formě zápůjčky spolčníka (žalovaného) vůči společnosti evidován v účetnictví společnosti, a proto mělo-li by se dané ujednání vztahovat i na tento závazek žalovaného vůči společnosti, tak podpisem smlouvy o převodu obchodního podílu by se žalovaný automaticky zavázal k plnění z titulu smluvní pokuty, byť závazek bylo možné zjistit (náhledem do účetních dokumentů), což žalovaný žalobkyni umožnil, avšak ta této možnosti nevyužila. Takové jednání lze charakterizovat jako jednání v rozporu s dobrými mravy.
61. Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že prohlášení obsažené v čl. IV odst. 1 písm. g) smlouvy o převodu obchodního podílu je neplatné z důvodu neurčitého vymezení zajišťované povinnosti.
62. Vzhledem k tomu, že žalovaný neporušil žádné prohlášení uvedené v ustanovení čl. IV smlouvy o převodu obchodního podílu, nenáleží proto žalobkyni odpovídající smluvní pokuta.
63. Náhrada nákladů řízení je pak odůvodněná ustanovením § 142 odst. 1 zákona o. s. ř., podle něhož účastníku, jenž měl ve věci plný úspěch, přiznává soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, jenž ve věci úspěch neměl.

Žalovaný, který byl v projednávané věci zcela úspěšný, byl zastoupen advokátem – plátcem DPH.

64. Náklady žalovaného tak činí 86 394 Kč a spočívají v:

- [1] odměně za zastupování advokátem ve výši 69 300 Kč za 7 úkonů právní služby [(1) převzetí a příprava právního zastoupení, (2) vyjádření se k žalobě ze dne 15. 5. 2023, (3) účast na jednání konaném dne 23. 6. 2022 (nepřesahující 2 hodiny), (4) vyjádření ve věci samé ze dne 25. 7. 2023, (5) účast na jednání konaném dne 14. 9. 2023 (nepřesahující 2 hodiny), (6) účast na jednání konaném dne 26. 10. 2023 (přesahující 2 hodiny) po 9 900 Kč/úkon podle § 11 odst. 1, § 8 odst. 1 a § 7 bodu 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu),
- [2] náhradě hotových výdajů v celkové výši 2 100 Kč spočívajících v 7 režijních paušálech za jednotlivé úkony právní služby po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu,
- [3] DPH dle § 137 odst. 3 o. s. ř. náležející z uvedené odměny a náhrady hotových výdajů ve výši $[(69\,300 + 2\,100) \cdot 0,21 =]$ 14 994 Kč;

65. Lhůta plnění stran náhrady nákladů řízení je dána ustanovením § 160 odst. 1 o. s. ř., místo plnění pak § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout exekuci nebo výkon rozhodnutí.

Praha 26. října 2023

Mgr. Zuzana Hemelíková, v. r.
samosoudkyně